

1 Tim 4:16 Zie toe op uzelf en op de leer ...

6.3 Mag een vrouw in de samenkomst van de gemeente onderwijzen?

In de loop der tijd zijn er heel wat problemen gerezen met betrekking tot dit onderwerp. Het wereldse proces van emancipatie heeft hier ook een duidelijk stempel op gedrukt. Veel “leidinggevend” in diverse kerken meenden dat de bijbel op dit punt aangepast diende te worden aan de huidige normen en waarden in de wereld. Dat wat geschreven staat in het woord van God was bedoeld voor toen en daar, en niet voor nu en hier, daar komt het ongeveer op neer. Maar kan en mag dat zo maar? En wie bepaald dan, wat nog wel en wat niet meer van toepassing is uit Gods woord?

De beste manier om het antwoord te weten te komen is gewoon zelf, eerlijk en onbevooroordeeld te lezen en te bestuderen wat er staat en daar gehoor aan te geven.

Wat staat er dan in de bijbel over de plaats van de vrouw in de gemeentesamenkomst?

In 1 Kor 14 vanaf vers 26 worden er een aantal zaken verteld over de manier waarop een gemeentesamenkomst dient te verlopen.

Paulus begint met: *Hoe staat het dan broeders als gij samenkomt?* Hij richt zich in eerste instantie in zijn schrijven tot de mannen omdat zij de taak hadden om als verantwoordelijke voor hun gezin toe te zien op het gedrag van de familieleden. God heeft immers de man aangesteld als hoofd van het gezin. Hoewel Paulus zich richt tot de gehele gemeente, spreekt hij eerst de “broeders”, de mannen daarop aan. Verderop richt hij zich dan specifiek tot de vrouwen.

Als we samenkomen heeft “ieder” iets, de één een psalm(lied), de ander een lering, of openbaring, of een tong of een uitlegging, maar staat er, *dat alles moet tot stichting gebeuren*. Het moet dus opbouwend, lerend, onderwijzend zijn. Met betrekking tot het spreken in tongen mag dit alleen gebeuren als er een *uitlegger* aanwezig is, anders moet er gezwegen worden. Het woord “uitlegger” komt van het Griekse “diemeneutes”, dat is een mannelijk zelfstandig naamwoord. Dat betekent dat de “uitlegger” een man moet zijn en geen vrouw. Deze vorm van uiting komt in de gemeente sporadisch voor, ook al omdat er zelden een uitlegger aanwezig is. Want als die er niet is moet de tongspreker in zichzelf en tot God spreken, vers 28.

1 Kor 14:29 zegt; *Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren en de anderen moeten het beoordelen*. Het woord “profeten” komt van het Griekse “prophetes”, ook dit is een mannelijk zelfstandig naamwoord. Dat betekent dat ook de “profeet” een man moet zijn en geen vrouw. Nu zou de opmerking gemaakt kunnen worden dat de “anderen” die het moeten beoordelen of toetsen, gevormd worden door vrouwen en mannen en dat is juist. Dus vrouwen kunnen wel aan de hand van hun kennis van de Schrift beoordelen wat juist en niet juist is. Maar dat geeft hun nog niet het recht om dat in de gemeentesamenkomst luid en duidelijk te laten horen. Zie maar wat er met Appollos gebeurde in Hand 18:26 daar werd hij door Aquila(man) en Priscilla(vrouw) *apart* genomen voor nader onderwijs en correctie. Het gebeurde niet in de gemeentesamenkomst zelf.

1 Kor 14:34 *Zoals in alle gemeenten der heiligen moeten de vrouwen in de gemeente zwijgen; want het is haar niet vergund te spreken, maar zij moeten ondergeschikt blijven zoals de wet zegt.*

Het woord “gemeente” komt van het Griekse woord “ekklesia”, dat betekent een vergadering of bijeenkomst van gelovigen. Dus de vrouwen zijn wel aanwezig maar dienen te zwijgen, ook in de betekenis van, verborgen blijven door niet te spreken. Het is haar niet toegestaan, niet vergund te spreken, ze mag niet toegelaten worden om te spreken, dat is de betekenis van het woord “epitrepo”. Er wordt gesproken over “*in alle gemeenten*”, kennelijk dient het dus overall zo te gebeuren waar gelovigen bijeenkomen, in alle gemeenten waar dan ook. Dus ook bij ons, als wij tenminste voorstaan een gemeente Gods te zijn. Overall waar dit dus niet gebeurt, kun je de vraag stellen of dat wel de gemeente Gods is?

Ondergeschikt blijven of onderdanig blijven heeft een negatieve bijklank, maar de betekenis heeft alles te maken met gehoorzamen aan wat God bepaald heeft met betrekking tot de positie van de man en de vrouw in zijn scheppingsorde. Het is dus niet alleen een kwestie van je onttrekken aan het gezag van de man, als een vrouw hier tegen protesteert, maar vooral een kwestie van ongehoorzaamheid aan God.

Het vers spreekt over “zoals de wet zegt”, je zou kunnen zeggen dit was alleen zo onder het oude testament, maar juist in het nieuwe testament wordt op diverse plaatsen duidelijk de positie tussen man en vrouw weergegeven. Ef 5:24 *Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man, in alles.* Kol 3:18 *Vrouwen, weest uw man onderdanig, gelijk het betaamt in de Here.* 1 Pe 3:1 *Evenzo gij, vrouwen, weest uw man onderdanig...* Yeshua is het hoofd van de gemeente en leidt de gemeente. De man is aangesteld als het hoofd van het gezin en hoort het gezin te leiden.

1 Kor 14:35 stelt dat, als de vrouw iets wil weten, in de zin van leren, aannemen, kennis verwerven, kennis vermeederen, zij thuis haar man om opheldering moeten vragen. Waarom moet dat nou op die manier vragen wij ons af. Het vervolg van het vers geeft antwoord: *want het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente.* Onze vertaling “lelijk” is heel zacht uitgedrukt, want de eigenlijke vertaling luidt, “schandelijk, laag, oneerbaar en dat is dus veel krachtiger uitgedrukt. Het past dus niet, het hoort niet, het misstaat. Op deze wijze passeert zij haar man als het hoofd van het gezin, want die hoort haar thuis eerst te onderwijzen over de dingen die zij wil weten. Zij tast op die wijze letterlijk zijn gezag aan en dat is niet de wil van God. Als dit nu eens onderwezen zou worden of behandeld in de gemeente, dan weet iedereen wat de wil van God is en hoeft niemand zich gepasseerd te voelen, tenzij men het met God niet eens is! Als je dit, als vrouw, bekend is dan ga je toch eerst eens zorgvuldig nadenken of je in de gemeente op welke manier dan ook wel het woord zult, of wilt voeren.

Paulus zegt in vers 36 eigenlijk; “hebben jullie soms deze tekst geschreven of is het bij jullie anders verteld dan bij de rest van de gemeenten Gods”? Hij laat dus aan duidelijk niets te wensen over, maar ja, wij weten het vaak beter dan de bijbel ... toch? Nergens staat dat er een tijd komt dat we naar willekeur deze zaken allemaal kunnen en mogen veranderen.

Voor diegenen onder ons die hardhorend zijn of traag van begrip zegt vers 37: *hetgeen ik (Paulus) schrijf is een gebod des Heren.* Het is dus de wil van God.

Voor vrouwen en mannen die aan dit *gebod* voorbijgaan, houdt vers 38 een waarschuwing in: *als iemand hier geen rekening mee houdt, dan wordt met hem geen rekening gehouden!* Als je dus geen acht slaat op deze zaken en net doet of je het niet weet of niet begrijpt, zal God op jouw geen acht slaan. Toch iets waar we als gemeente eens goed over zouden moeten praten, want de gevolgen bij overtreding zijn niet gering. Ook wordt er vaak geprobeerd om een andere verklaring te geven voor wat zich in de gemeente te Corinthe afspeelde om daardoor de bijbel te kunnen aanpassen aan onze zienswijze van tegenwoordig.

In 1 Tim 2:11-12 wordt wederom verwezen naar de plaats van de vrouw met betrekking tot het geven van onderwijs; *Een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid, laten onderrichten, maar ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft; zij moet zich rustig houden.*

Onderdanigheid wederom in de betekenis van gehoorzaam aan de geboden van God. Wederom wordt er gezegd dat het haar niet toegestaan is, niet vergund is om een positie of ambt in te nemen als lerares, dus anderen toespreken met de bedoeling om te onderwijzen. Waarom zou dit zijn? Het vervolg van het vers geeft het antwoord. Als ze dat namelijk wel zou doen heeft ze gezag over de man en handelt ze niet meer overeenkomstig Gods wil, maar volledig op eigen gezag, dan regeert ze of voert ze heerschappij over de man(nen) die onder haar gehoor zijn. Het is dus ingaan tegen de wil van God als dit wel gebeurt!

Opvallend is dat deze verzen gevolgd worden door verzen die gaan over de schepping en de zondeval. Vers 13 *Want eerst is Adam geformeerd, en daarna Eva.* Het woordje “want” geeft aan dat deze verzen mede een verklaring geven op wat Paulus zegt over het onderwijs geven van de vrouwen. Vers 14 *En Adam heeft zich niet laten verleiden, maar de vrouw is door de verleiding in overtreding gevallen.* Waarom staan deze verzen hier? Gods Geest heeft hier door Paulus laten neerschrijven, dat op dit punt de vrouw in verleiding kan komen, door zich gelijk te willen stellen aan de man, als ze er naar streeft om toch onderwijs te geven in de samenkomst van de gemeente. Zo is de vrouw al eerder verleid door satan bij de zondeval. De vooruitziende blik van Gods Geest waarschuwt ons juist om deze zaken te voorkomen.

Wederom voor hen die nog twijfelen, wordt in het vervolg van de brief aan Timoteus in niet mis te verstane woorden gezegd hoe het een en ander dient plaats te vinden *in de gemeente.*

In 1 Tim 3:15, nadat Paulus duidelijk heeft weergegeven wat de bijbelse zienswijze is, besluit hij zijn betoog tegen Timotheus met; *Mocht ik nog uitblijven, dan weet gij, hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is de gemeente van de levende God, een pijler en fundament der waarheid.*

Deze woorden hoeven geen uitleg en verklaring, wie daarmee probeert te marchanderen, weet dus niet hoe men zich dient te gedragen en ondergraaft de pijler en het fundament der waarheid. Wat zijn diverse “kerken” toch ver afgedwaald, waar vrouwen, op welke wijze dan ook, het woord voeren. Hoe weinig waarde hecht men daar aan het gezag van de Schrift. Zijn deze kerken dan nog een pijler en fundament der waarheid? Is dit dan nog de gemeente van de levende God? Het tegenovergestelde van de waarheid is de leugen. “Leert hun onderhouden al wat ik u geboden heb”!!!! Mat 28:19.

We zien dat het voor de zekerheid tweemaal opgenomen is in de bijbel in verband met de hardheid van onze harten. Voor het geval we er dus de eerste keer overheen lezen, staat het er nogmaals.

Het is voor vrouwen interessant om ook de verzen 13-15 te lezen van 1Tim 2, want daar staat een geweldige belofte in voor de vrouw. Het zal haar goed gaan, “indien” zij blijft in geloof, liefde en heiliging met ingetogenheid. Ingetogenheid betekent bezonnenheid, gezond verstand, zelfbeheersing, gematigdheid. Dat is het gedrag van een vrouw die beseft hoe het hoort in de gemeente van de levende God.

Misschien is het verstandig en leerzaam om de volgende verzen uit de brieven aan Timoteus op te zoeken, ze gaan allemaal over wat we dienen te doen overeenkomstig de woorden van

Paulus.1 Tim 1:5; 2:7; 3:15; 4:6, 9, 11, 16; 6:20; 2 Tim 1:13-14

Ef 5:22-24 *vrouwen, weest aan uw man onderdanig als aan de Here, want de man is het hoofd van zijn vrouw, evenals Christus het hoofd is zijner gemeente. Hij is het die zijn lichaam in stand houdt. Welnu, gelijk de gemeente onderdanig is aan Christus, zo ook de vrouw aan haar man in alles.*

Dit heeft niets te maken met dictatoriaal bewind van de man over zijn vrouw, maar met de scheppingsorde van God. Het gaat er niet om of wij het daar mee eens zijn, maar of wij het aanvaarden en toepassen. Als wij, als gemeente, al manipuleren met Gods woord en Gods gezag, dan zal ook de vrouw manipuleren met Gods woord en het gezag van de man.

Past dit soort gehoorzaamheid niet meer bij onze tijd? Loopt God en zijn woord misschien achter v.w.b. de rol van de man en de vrouw in deze huidige samenleving? Of zijn wij misschien afgeweken van Gods woord?

We kunnen nu allerlei teksten aandragen, waarbij gesproken wordt over een profetes en een dienaar en plaatsen waar vrouwen bidden enz, maar hier wordt klip en klaar over de gemeentesamenkomsten gesproken. God is niet veranderd, Hij is altijd dezelfde. Wij veranderen steeds en wij passen zijn woord aan naar deze tijd, maar hebben wij dat recht dan? Op grond waarvan dan? Wij stellen toch de regels niet vast!

Sommige zeggen; “maar daar gaat het helemaal niet om”, dat is allemaal niet belangrijk. Maar kunnen wij vrijelijk bepalen wat wel en niet meer belangrijk is en van toepassing is? Of zeggen ze dit om hun gedrag goed te praten of te rechtvaardigen? Wie in het kleine niet trouw is, zal ook in het grote niet trouw zijn.

Willen wij gelijkvormig aan de wereld zijn? Of schamen wij ons als we trouw blijven aan Gods woord?

Mr 8:38 *wie zich voor Mij en voor mijn woorden schaamt in dit overspelig en zondig geslacht, de Zoon des mensen zal zich ook voor hem schamen, wanneer Hij komt ...*

Het kan in wereldse ogen best achterhaald en ouderwets zijn om de vrouw uit te sluiten van bepaalde functies, maar ik heb niet zoveel op met die wereldse wijsheid, 1 Kor 1:20-21.

Als de vrouw al “ondergeschikt” dient te zijn aan haar man, kan het toch niet zo zijn dat ze gezag mag uitoefenen over *alle* mannen die in de gemeentesamenkomst aanwezig zijn, dat zou toch volkomen onlogisch zijn.

Vrouwen kunnen wat betreft hun onderwijzende kwaliteiten toch uitstekend werk verrichten. De bijbel verwijst diverse keren naar de taak van de vrouw, als moeder, om haar kinderen te onderwijzen. Spr 1:8 *Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet.* In Spr 6:20 treffen we hetzelfde vers aan. *Bewaar, mijn zoon, het gebod van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet.* Hier biedt de bijbel, de vrouw volop gelegenheid tot onderwijzing.

Tit 2:3-5. *Oude vrouwen eveneens, priesterlijk in haar optreden, niet kwaadsprekend, niet verlaafd aan veel wijn, in het goede onderrichtend, zodat zij de jonge vrouwen opwekken man en kinderen lief te hebben, bezadigd, kuis, huishoudelijk, goed en aan haar man onderdanig te zijn, opdat het woord Gods niet gelasterd worde.* Het heeft te maken met de

opvoeding in het gezin, het is alles een kwestie van geloof en gehoorzaamheid, waaruit blijkt dat de vrouw het woord van God serieus neemt.

Meerdere verzen in het boek Spreuken geven aanwijzingen over het onderrichtend werk van de moeder en de eventuele gevolgen daarvan. Spr 23:25 *Mogen uw vader en uw moeder zich verheugen, moge zij die u baarde zich verheugen.* Dat is een vader en een moeder die met trots terug kunnen zien op de opvoeding en onderwijzing van hun kinderen. Spr 29:15 *Roede en bestraffing geven wijsheid, maar een aan zichzelf overgelaten knaap maakt zijn moeder te schande.* Waarom staat er dat hij zijn moeder te schande brengt? Omdat, bijbels gesproken, de moeder de meeste tijd doorbrengt met de opvoeding en het onderricht van het kind. Wat een grote verantwoordelijkheid ligt er bij de ouders, maar zeer zeker bij de vrouw in het gezin.

In 1 Kor 11 wordt gesproken over het bidden en profeteren van een vrouw, maar nergens staat dat dit gebeurde in een gemeentesamenkomst. Het gaat er in deze verzen trouwens over dat een vrouw het hoofd dient te bedekken als ze bidt of als ze profeteert. Als een vrouw in gebed gaat of ze gaat profeteren op de voor haar toegestane plaats en tijd, dan dient ze dus aan bepaalde voorwaarden te voldoen, namelijk het hoofd te bedekken.

In Luk 2:36-37 lezen we over Hanna, een profetes, die onafgebroken in de tempel God diende met vasten en bidden, nacht en dag. Maar nergens kun je hier uit afleiden dat zij voor ging in gebed of dat ze daar onderwijs gaf.

Wanneer wij meer denken te lezen dan er daadwerkelijk staat om maar tegemoet te komen aan stromingen die graag vrouwen willen laten spreken in de gemeente in welke vorm dan ook, dan zullen we altijd wel een weg vinden om dat te realiseren. We dienen ons echter af te vragen of dat juist is en die discussie niet uit de weg te gaan. We mogen er toch vanuit gaan dat alle leden van de gemeente gedreven zijn om de geboden van God na te komen.

Wanneer we alle plaatsen, waar in de bijbel over vrouwen in een bepaalde functie wordt gesproken, uitwerken dienen we op de eerste plaats een duidelijk onderscheid aan te brengen tussen wat er geschreven staat over de plaats van de vrouw in de gemeente met betrekking tot een leidinggevende en gezaghebbende functie en de plaats van de vrouw buiten de gemeentelijke samenkomsten. Als we dat verschil niet onderkennen in de geschriften komen we in de problemen. Paulus is duidelijk over wat voor de vrouw in de samenkomst van de gemeente niet geoorloofd is.

Op de tweede plaats wanneer we het hebben over profeten en profetessen moeten we ons goed realiseren dat zowel profeten als profetessen direct door God aangestuurd worden om dingen te verkondigen waarvan God vindt dat ze op dat ogenblik gesproken moeten worden. Bijna altijd wordt dit door de betreffende profeten en profetessen bekend gemaakt met de woorden “*zo spreekt de Heer*” of “*het woord des Heren kwam tot ...*” of soortgelijke woorden. Dat is iets heel anders dan mensen die onderwijs geven, zij onderwijzen door en met behulp van Gods Geest, maar worden niet rechtstreeks door God aangestuurd om bepaalde woorden te spreken op gezag van God op een bepaalde tijd en plaats.

Dit zijn dus al twee fundamentele uitgangspunten waardoor wij ons moeten laten leiden en we kunnen niet zomaar alle vrouwen die in de bijbel voorkomen (mis)gebruiken om te bewijzen dat een vrouw onderricht mag geven in de samenkomst van de gemeente.

Wij Nederlanders gedragen ons vaak op dezelfde manier ten opzichte van de bijbel als ten

opzichte van de belastingwetgeving, als we ergens onderuit kunnen komen wat ons niet aanstaat zullen we het niet nalaten.

In Hand 21:9 wordt gesproken over vier profetessen, maar nergens staat dat ze onderricht gaven in de gemeentesamenkomst. Natuurlijk moeten deze vrouwen hun gave van profetie gebruiken, maar er zijn diverse mogelijkheden omdat te doen. Het kan aan andere vrouwen doorgegeven worden. Het kan plaats vinden in de opvoeding voor de jeugd. Tegenwoordig kan het plaats vinden via geschriften. Op deze wijze wordt de door God ingestelde verhouding tussen mannen en vrouwen in de gemeente niet geschonden.

Rom 16:1 *Ik beveel Febe, onze zusters, dienaressen der gemeente te Kenchreeën, bij u aan.*

Het woord voor dienaar dat in de grondtekst gebruikt wordt is “diakonos”, dat is zowel mannelijk als vrouwelijk. Onze vertaling heeft hiervoor het woord diaken. Het ambt van diaken hield in dat hij/zij voor de armen van de gemeente diende te zorgen. Hij/zij zamelde geld in en deelde dat uit aan de mensen die daar voor in aanmerking kwamen. De gemeenteleden kozen de diakenen, zowel mannelijk als vrouwelijk uit hun gemeente.

Deze Febe neemt een bijzondere plaats in omdat zij een welgestelde, rijke vrouw blijkt te zijn, want dat blijkt uit vers 2b *Want zijzelf heeft velen, ook mij persoonlijk, bijstand verleend.* Het woord “bijstand” komt van het Griekse woord “prostatis”, dat is een vrouwelijk zelfstandig naamwoord. De betekenis is: voogdes, behoedster, patrones, die de aangelegenheden van anderen verzorgt en hen uit eigen middelen helpt. Zij heeft dus meerdere personen, waaronder ook Paulus van middelen, waarschijnlijk voedsel, kleding en geld, voorzien. Dit zegt dus niets over het geven van onderwijs aan de gemeente tijdens de samenkomsten. Iedereen heeft in de gemeente de plicht om zijn kracht aan te wenden voor het welzijn van de gemeente, maar niet iedereen heeft het recht om te onderwijzen. De gemeente is een plaats waar orde heerst.

Als je een andere betekenis geeft aan de benamingen zoals die in de bijbel vermeld worden, kom je in de problemen, omdat er dan een andere dimensie aan zo'n woord gegeven wordt.

Fil 4:2-3 spreekt over twee vrouwen die *samen met Paulus in de prediking van het evangelie gestreden hebben*. In de Statenvertaling komt het woord “prediking” niet voor. De grondtekst zegt dat ze “samen gestreden hebben” voor het evangelie. Als ze samen gestreden hebben wil dat niet per definitie zeggen dat die vrouwen ook gepredikt hebben. Yeshua was ook in het gezelschap van een aantal vrouwen, die hem overal volgden waar Hij predikte, en nergens lezen we dat deze vrouwen ook predikten of uitgezonden werden om te prediken zoals de apostelen. Wel waren ze bij Hem in zijn “strijd” voor het evangelie.

Veel voorstanders van gelijke rechten voor mannen en vrouwen in de gemeente willen hier in Filippenzen 4:3 dit er wel graag in lezen, maar zo staat het er niet. Aan deze twee vrouwen wordt gevraagd toch vooral eensgezind te zijn, kennelijk waren er problemen met betrekking tot hun toewijding aan de zaak van de Here. Vanwege het feit dat zij altijd behulpzaam waren geweest bij de verspreiding van het evangelie, vraagt Paulus om deze twee nu ook behulpzaam te zijn nu er problemen zijn. Wanneer we de verzen die aan duidelijkheid niets te wensen overlaten toepassen met betrekking tot het geven van onderwijs door vrouwen aan de gemeente, en de verzen die daar niet duidelijk over zijn, laten voor wat ze zijn, hebben we veel minder problemen in de gemeente.

Hand 2:17-19 ook hier staat dat zonen en dochters zullen profeteren en dienstknechten en

dienstmaagden zullen profeteren. Deze mensen zullen getuigen van en voor het evangelie, maar er zijn toch legio mogelijkheden “in het laatst der dagen”, zoals het vers zegt om mensen met het evangelie te bereiken. Op school, op je werk, bij je vereniging, in de buurt waar je woont, bij familie en kennissen, via internet, kortom overal waar je aanwezig bent. Maar dat houdt dan toch niet automatisch in dat vrouwen onderricht geven in de samenkomst van de gemeente, zoals God, via Paulus, daar duidelijk over is.

Ex 15:20 *Toen nam Miriam, de profetes, de zuster van Aäron, de tamboerijn in haar hand, en alle vrouwen gingen achter haar aan met tamboerijnen en in reidansen.* Het mag toch overduidelijk zijn dat niet de mannen zich lieten leiden door Miriam, maar alle vrouwen. Er is dus niets mis mee als vrouwen zingen en daarbij geleid worden door een vrouw. Nogmaals, als we lezen wat er geschreven staat en er geen eigen uitleg aan geven, zijn er geen problemen. Wij willen altijd meer lezen dan er staat en vrouwen zijn vaak niet tevreden met de rol en de plaats die God hun gegeven heeft en dat is in wezen geen opstand tegen het kerkelijk gezag, maar tegen God zelf.

Neh 6:14 *Gedenk, mijn God, Tobia en Sanballat ieder naar dit zijn werk en ook de profetes Noadja en ook de overige profeten, die getracht hebben mij bevreesd te maken.*

Als je de verzen leest die hier vooraf staan kom je tot de conclusie dat het hier gaat om leugenprofeten, valse profeten en ook een valse profetes Noadja. Dus deze profetes is zo wie zo niet geschikt om op te voeren als een voorbeeld voor een vrouw om het woord te voeren in de gemeente.

2 Kon 22:14 Zoals ik reeds eerder zei staat hier in vers 15 weer die bekende uitspraak van de profeet of de profetes. Vers 15 *Zij zeide tot hen; zo zegt de Here, de God van Israël.* Deze profetes had weer een directe boodschap van God door te geven. Welke vrouw in onze samenkomst kan en mag en durft te zeggen als zij meent het woord te moeten voeren; “*zo spreekt de Here*”? Wij weten niet altijd wie God aanstelt als profeet of profetes. Maar hier lijkt mij toch uiterste terughoudendheid bij vrouwen geboden voordat zij op deze manier te werk gaan. Ik begrijp best dat ook vrouwen zeer gedreven zijn om God te dienen en zijn woord te verspreiden en daar kunnen we zeer dankbaar voor zijn. Maar laat het gebeuren op de wijze zoals God dat heeft laten neerschrijven in zijn woord.

Over de profetes in Jes 8:3 staan verder geen gegevens en dus kan ik daar ook verder geen uitleg over geven.

Richt 4:4 de profetes Debora wordt door God aangesteld *omdat er leiders ontbraken in Israël*, zie Richt 5:7. *Israël deed opnieuw wat kwaad was in de ogen des Heren*, Richt 4:1. Deze vrouw wordt dus, evenals de overige profeten, direct door God aangestuurd om dingen te doen en te zeggen zoals blijkt uit hoofdstuk 4, vers 9b en vers 14.

Misschien is dit wel een waarschuwing voor ons om te zorgen dat er wel leiders zijn, die ook doen wat goed is in de ogen des Heren. Die zijn woord dus wel ten uitvoer brengen. *Wanneer gij mij lief hebt zult gij mijn geboden bewaren Joh 14:15,21 en23.* Tot drie maal toe achtereen wordt er gesproken over God liefhebben en zijn woord/geboden bewaren.

Veel vragen hierover heb ik ook zelf gehad, toen ik in het verleden, en ook nu, bezig geweest ben met dit onderwerp. Maar telkens kom ik tot de conclusie dat het probleem niet ligt bij Gods woord, maar bij de instelling van de vrouw om aan de positie van de man gelijk te worden. En sommige mannen zijn daar zeer gevoelig voor en steunen die vrouwen in hun

emancipatiedrang. Hebben we niet eerder gelezen dat er iemand was die zich aan God gelijk wilde stellen en daar liep het niet goed mee af?

Niet ik heb de rangorde in de schepping ingesteld, maar God en God is daar in diverse bijbelverzen glashelder over. Wie zijn wij dan, dat we dat zouden veranderen. Voor mij is de vrouw van evenveel waarde voor God als de man, er is op dat gebied geen enkel onderscheidt. Maar de rol en de plaats van de vrouw en de man verschillen in Gods schepping.

De man is over het algemeen groter, zwaarder, heeft meer spiermassa en meer bloed in zijn lichaam. Vrouwen kunnen doen en laten wat ze willen, maar dit zal altijd zo blijven, of ze dat nu accepteren of niet. Zijn ze daarom minder dan de man? Volstrekt niet!

1 Tim 4:16 ... volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.